

מ"ת 6261/10/23 - מדינת ישראל נגד רעד אבו חלווה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 6261-10-23 מדינת ישראל נ' אבו חלווה(עציר) ואח'

לפני	כבוד השופט עמית ציון קאפח
מבקשת	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד נעה מרגליות
נגד	
משיב	1. רעד אבו חלווה
	ע"י ב"כ עו"ד סוואלחי
	2. האני אצלוח
	3. גיבריל גאדלה (עציר)

החלטה לראיות למשיב 1

בקשה למעצר עד תום ההליכים.

א. נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירה של נשיאה והובלת נשק **בצוותא חדא**, עבירה לפי סעיף 144(ב) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

בד בבד הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים.

עילת הבקשה-מסוכנות סטטוטורית מכח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) בצירוף סעיף 35(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**").

הוראת סעיף 35 לחוק המעצרים שעניינה מניעת מפגש עם עו"ד אינה צריכה להחלטה זו.

ב. כתב האישום בתמצית.

ביום 24.7.04 נגנב אקדח. ביום 24.9.23 בשעות הערב נסעו המשיבים ברכב ובעת נסיעתם הם נשאו והובילו את האקדח וכן מחסנית ללא כדורים. במהלך הנסיעה הוציא משיב 2 את האקדח מחלון הרכב ולחץ על ההדק, אך לא בוצע ירי. בהמשך, בשעה 21:25 נעצרו המשיבים כשהאקדח והמחסנית בידם.

ג. בישיבה מיום 29.10.23 כפר ב"כ המשיב בקיומן של ראיות לכאורה. לטענתו, המשיב מסר שלוש הודעות במשטרה ועל פי גרסתו הוא הצטרף לשני המשיבים האחרים ברכבו של משיב 3. בעת היכנסו לרכב הוא לא ידע על קיומו של האקדח במכונת. בשלב מסוים, מספר דקות לפני המעצר, הוא הופתע לראות את האקדח במכונת. הוא ביקש לרדת מהמכונת אך סורב ע"י האחרים. בהיותו נתין זר לא ידע את מספר הטלפון של מוקד המשטרה ועל כן התקשר לאחיו ולדודו אך לא נענה.

ד. דיון והכרעה

1. המתווה הנורמטיבי- כאמור לעיל למשיב מיוחס ביצוע עבירה **בצוותא חדא** והמשיב טוען שלא היה מודע כלל על קיומו של האקדח במכונת אלא מספר דקות לפני המעצר. ב"כ המשיב הדגיש כי המשיב הינו יליד ירדן ואת דרכו הישראלי קיבל בחודש מרץ 2023. הוא הגיע לארץ כשבועיים בלבד לפני האירוע מושא כתב האישום. הוא אינו דובר השפה העברית. משיבים 2-3, הינם בני משפחתו המורחבת והקשר עמם היה ראשוני בלבד.

בע"פ 6202/95 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד מט(5) 685, 690 ציין השופט מצא:

יד. "בפרשת אלמליח... השתדלתי לסכם את עיקרי ההלכה בדבר המשמעות שניתן לייחס לנוכחותו של אדם במקום ביצועה של עבירה (כשהעבירה מבוצעת בידי אחר). נקודת המוצא היא, כי הנוכחות, כשהיא לעצמה, אינה אלא עובדה ניטראלית; ונטל השכנוע לטענה, כי נוכחותו של הנאשם במקום ביצוע העבירה נועדה לסייע למבצע העבירה, רובץ על התביעה. ואולם בדבר טיב הראיות שהתביעה נדרשת להביא להוכחת מחשבתו הפלילית של הנאשם הנוכח, הבחינה הפסיקה בין שני סוגי מקרים: **כאשר הנוכחות על פניה היא לכאורה סתמית ומקרית, יוטל על התביעה להביא ראיה המורה על שיתוף פעולה ממשי או על שיתוף מטרה ממשי, בין הנאשם לבין מבצע העבירה.** אך אם הנוכחות, כעולה מן הנסיבות האופפות אותה, איננה מקרית, היא גופה תהווה ראיה לכאורה לאשמת הנאשם. במקרה כגון זה יוטל על הנאשם לסתור את ההנחה הלכאורית המסתברת מן הנסיבות ושעל-פי ההיגיון וניסיון החיים מעידה היא עליו כי נוכחותו במקום ביצוע העבירה נבעה משותפותו לעבירתו של המבצע. אם הנאשם נכשל בכך, והנסיבות המפלילות הינן בעלות משקל ראוי לשמו, תימלא מכסת הראיה הנדרשת לביסוס אשמת הנאשם ובית המשפט יהיה רשאי להרשיעו". (הדגשה לא במקור- צ.ק).

2. כאמור בפס"ד פלוני יש לבחון האם נסיבות הימצאות המשיב ברכב הינן מקריות אם לאו. בנדון זה, מפנה המדינה לראיות הבאות:

א) הטיעון המרכזי של המשיב הינו כי ביקש לרדת מהמכונת עת הבחין באקדח אך סורב על ידי שני המשיבים האחרים, והוא אף התקשר לאחיו ודודו אשר לא ענו, הבסיס לטיעון זה נשמט משעה שהוכח על פי מחקרי תקשורת כי לא יצאה שיחת טלפון מאת המשיב בזמן הרלוונטי.

ב) במהלך העימות עם משיב 3 משנשאל המשיב לקורות אותו יום הוא חזר על גרסתו כי הופתע במהלך הנסיעה לראות את האקדח, אך לא ציין כי ביקש לרדת מהמכונת.

ג) אלה שני הנתונים המרכזיים הניצבים לחובת המשיב.

מנגד, יש להפנות לאלה:

א) המשיב טען לכל אורך הדרך כי במהלך הנסיעה אשר הייתה אמורה להיות שגרתית "טיבוב" במכונית הוא לא ידע על קיומו של האקדח עד אשר הבחין בו לראשונה דקות ספורות לפני עצירת המכונית על ידי סיירי סל"ע. אינני רואה סתירה מהותית בגרסאות המשיב אשר לפרק הזמן מרגע שהבחין באקדח ועד לעצירת המכונית. הפער בין הגרסאות הינו דקות ספורות.

ב) אשר לסתירה הנטענת בין דברי המשיבים השונים למקום ממנו יצאו- עיינתי בדוח הפעולה של ירדן ביסמוט ביום 24.9.23 בקשר לחילופי הדברים עם המשיבים, לדבריה לאחר שעצרה את הרכב כל אחד מהמשיבים מסר גרסה אחרת אשר למקום ממנו יצאו. **דוח הפעולה לטעמי לוקה בחסר ולא בכדי משום שאין אזכור של דו שיח ישיר עם המשיב לפי שהמשיב אינו דובר השפה העברית.** כך או כך, דוח הפעולה מפנה לשוטר חלול ריאד אשר מצא את האקדח בתא הפנימי על תקרת הרכב. כללם של דברים, מדו"ח הפעולה של הסיירת ירדן ביסמוט לא ניתן ללמוד לגבי הסוגיה השנויה במחלוקת.

ג) שוטרים של משטרת ישראל הוזעקו למקום על ידי סיירת סל"ע. כאשר הגיעו שוטרי הסיור למקום הם הבחינו שהמשיב ישב במושב הקדמי בין משיבים 2 ל3. נראה לחוץ, בכה ואמר לשוטרים שהוא לא עשה כלום והוא לא מכיר את המשיבים. בהמשך אמר לשוטרי הסיור כי הופתע שעה שישב בין שני המשיבים האחרים, הם הוציאו אקדח והעבירו אותו מאחד לשני ואז אמר להם שאם יקרה משהו הוא לא קשור לאקדח.

בנדון זה, יש להפנות לדוח של רס"ר ח'לול ריאד אודות שיח מחשיד בשפה הערבית **בין משיב 2 למשיב 3 בו מאשים משיב 3 את משיב 2 בהימצא האקדח במכונית.**

לדוח הפעולה של השוטר ריאד ח'לול מיום 24.9.23 יש לייחס משמעות רבה לפי שהוא דובר השפה הערבית. בדוח הפעולה מצוין השוטר, בין השאר, את הגרסה המופרכת של הנהג (משיב 3) כי באו למסור משלוח של שופרסל. לגופם של דברים דוח הפעולה מגלה כי השוטר הבחין באינטרקציה שבין משיב 3 למשיב 2 וכי משיב 3 לחש למשיב 2 בשפה הערבית שלא ידבר ורק הוא, משיב 3, ידבר. במקביל, שמע השוטר את המשיב 3 אומר לשוטר מוחמד סואעד כי המדובר ברכבו והוא לא יודע מה יש ברכב. לאחר מכן, הבחין השוטר באקדח. לאחר שמשיב 3 שמע את הוראת השוטר ח'לול לשוטר סואעד לעצור אותו הוא אמר למשיב 2 "הנה אכלנו אותה בגללך". יצוין כי גם השוטר ח'לול לא שוחח עם המשיב.

האינטרקציה בין משיב 3 למשיב 2 והשיח ביניהם, **מבלי שהמשיב עצמו מעורב בהם**, מוליכים לכלל מסקנה כי אכן השניים הם הדומיננטיים כפי שיובהר להלן בשיח שהיה בין משיב 3 למשיב 2 לאחר העימות עם המשיב.

השוטר נאסיב נסאראלדין אשר אף הוא שוחח עם המשיב- בדוח הפעולה מיום 24.9.23 הוא ציין כי הוא ניגש למשיב אשר ישב בתוך הניידת של השיטור העירוני, אזוק מאחור, בוכה, אמר שלא עשה דבר ואינו מכיר את המשיבים. עוד ציין המשיב שהוא מכיר את המשיבים האחרים מהעבודה והם אמרו "רק בוא איתנו סיבוב". במהלך הנסיעה הוא ישב באמצע כאשר הוציאו את האקדח שני המעורבים אשר העבירו אותו ביניהם ואז אמר להם אם יקרה משהו אני לא קשור לאקדח".

(ד) יש להפנות עוד למזכר של השוטר שאול מור בקשר לאינטרקציה שבי משיבים 2-3 כי בתום העימות בין המשיב לבין משיב 3, הוא צעק לתא בו נמצא משיב 2 "ראאד פתח עלינו".

(ה) גרסת המשיב בקשר להימצאות האקדח בחקירה הראשונה מיום 25.9.23 הוא אכן טען כי הופתע למראה האקדח וביקש ממשיב 2 להחביא את האקדח כי הוא לא רוצה בעיות. אבל משיב 2 אמר לו שלא ידאג והם המשיכו בנסיעה, שמעו מוסיקה, טיילו קצת ועשו סיבובים עד שנעצרו. משנשאל מדוע נשאר ברכב אחרי שהוציאו את האקדח ענה "היינו בנסיעה" וכן מסר שביקש מהם לרדת אך הם המשיכו לנסוע במהירות.

משנשאל מדוע שמשיבים 2-3 יחזיקו באקדח בנוכחותו שעה אשר הם מכירים אותו ימים ספורים בלבד הוא השיב "סיפרו לי, תמיד אנחנו יוצאים להסתובב עם האקדח ומצלמים" "אני לא קשור תעשו מה שאתם רוצים" (שורות 66-61). בהמשך טען כי ביקש לרדת מהרכב אך סורב ולשם כך התקשר לאחיו ולדודו.

בחקירתו השנייה מיום 28.9.23 אמר המשיב (שורות 38-36) כי הבחין בנשק לראשונה בשעה שהשוטרים הוציאו אותו. משנשאל לפשר הסתירה אשר לגרסתו בחקירה הראשונה כי הבחין באקדח מספר דקות קודם לכן תיקן את תשובתו ואמר שראה את הנשק לפני שהשוטרים עצרו אותם (שורות 42-40). בהודעה זו לא ציין המשיב כי ביקש לרדת מהרכב.

מסר שאחר הצהריים באותו שיום הגיעו אליו משיבים 2-3 והם החליטו לטייל. בהודעה זו אמר כי ראה את האקדח לראשונה ברכב בשעה שהשוטרים עצרו אותם. משעומת עם גרסתו הראשונה הוא תיקן את דבריו ואישר כי ראה את האקדח לפני שנתפס על ידי השוטרים.

בנדון זה, של הגרסה בחקירה השנייה, טוען הסנגור כי הדברים שנכתבו אינם מדויקים והמשיב לא הבין את השאלה. ראה לכך הינה שהמשיב תיקן מיד את דבריו.

בחקירתו השלישית חזר המשיב על דבריו כי הופתע לראות את האקדח במהלך הנסיעה וביקש שיוירדו אותו. בעימותים מול שני המשיבים חזר המשיב על גרסתו.

כללם של דברים- אכן, התגלו בקיעים בגרסת המשיב לגבי רצונו לרדת מהמכונית משעה שהבחין באקדח לראשונה. משכך יש לקבוע כי בציר הזמן בו הבחין המשיב באקדח המועבר ממשיב 3 למשיב 2 ועד לעצירת המכונית על ידי סיירי סל"ע היה המשיב בבחינת מבצע בצוותא ודבריו למשיבים 2-3 בזמן אמת כי

אינו קשור לכך, אינם פוטרים אותו מאחריות.

הסוגיה הניצבת על המדוכה הינה האם אי אמירת האמת בקשר לרצונו של המשיב לרדת מהמכונית שומטת את הבסיס לגרסה כולה כי הופתע לראות את אקדח וכי הדבר היה נגד רצונו.

אני סבור לאחר עיון בראיות וביתר שאת לאחר שנתתי דעתי לאינטרקציה בין משיבים 2-3 בינם לבין עצמם כי השקר כשלעצמו אינו מכרסם במהות גרסת המשיב ואפשר שמקורו בפאניקה שאחזה בו עת נעצרו על ידי המשטרה. יש לזכור כי המשיב היה בארץ ימים ספורים לאחר שקיבל אזרחות ישראלית.

הלכה היא כי עבירות נשק מקימות מסוכנות סטטוטורית אולם במקרה זה אני קובע כי המיוחס למשיב מצוי במדרג הנמוך, מודעות לקיומו של האקדח משעה שמשיב 3 העבירו למשיב 2 ועד לעצירת המכונית על ידי המשטרה, ומשכך הוריתי בהחלטת ביניים מהיום לקבל חוות דעת יחידת מעוז בדבר היתכנות איזוק אלקטרוני ללא המתנה לתסקיר.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט חשוון תשפ"ד, 13 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.